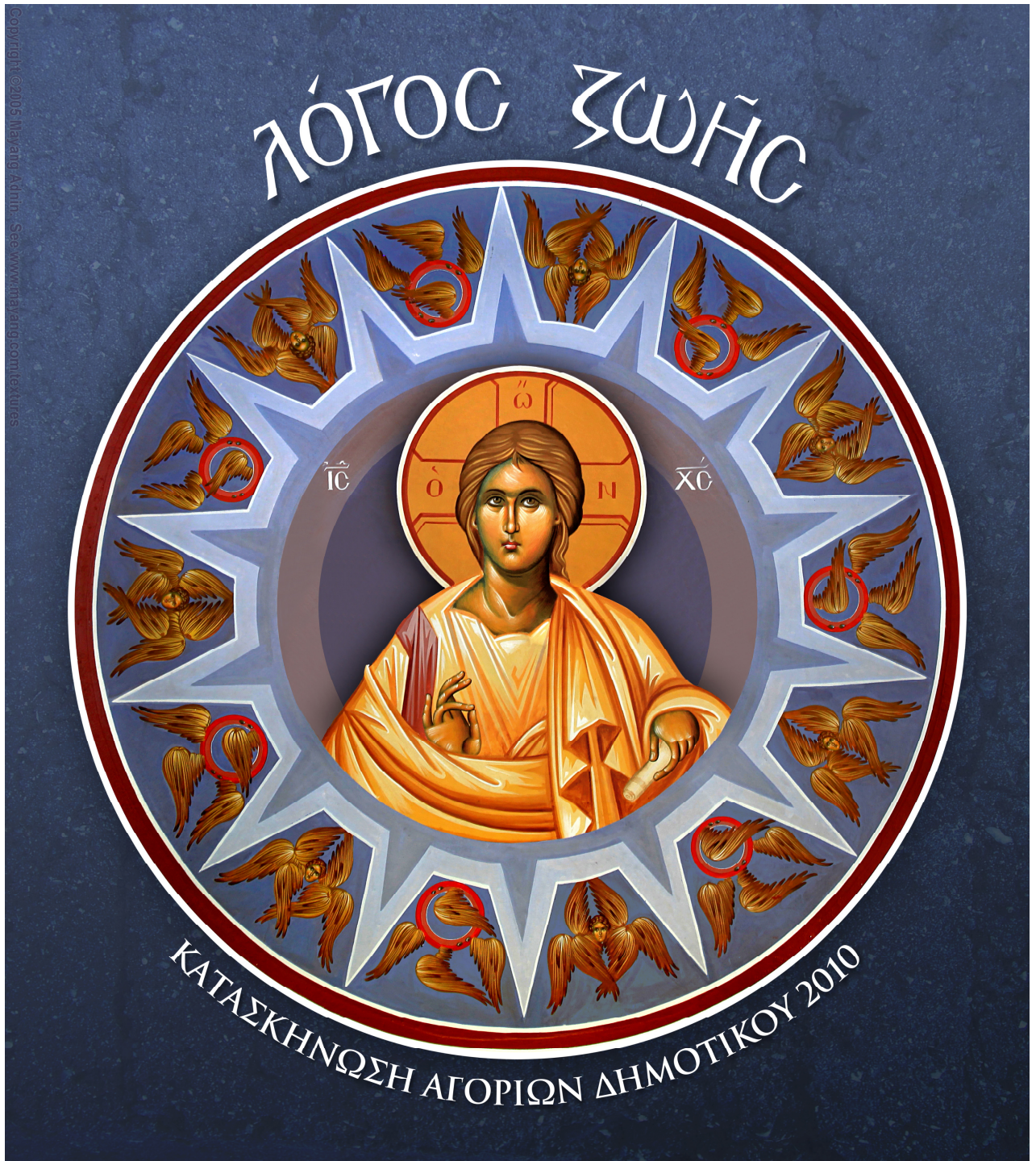

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ἸΕΙΟΝ ΕΣΤΙ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΟΡΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2010

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ-ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΩΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΖΥΜΗΣ

Ψεύτικες οι υποσχέσεις
-των ανθρώπων παραμύθια-
του Θεού ο Λόγος όμως
η Ζωή και η Αλήθεια.

Σαν τον ήλιο π' ανατέλλει,
σαν ανάσα μες τα στήθια,
σπίθα η ελπίδα μου δε σβήνει
μες της στάχτης τη συνήθεια.

*Φλόγα άγια θα ζητήσω
τη ψυχή μου να σφραγίσω
σαν φωτιά που θα ανάψω
και ποτέ δε θα τη σβήσω.*

Λίγη η ζύμη που θα μείνει,
λίγη η Χάρη! Τι θα γίνει;
Άφησες τον κόσμο Αγάπη
και μας πνίξανε τα λάθη.

Νύχτωσε, πάλι χαράζει.
Γρήγορα η ζωή αλλάζει.
Πέρασε το χτες κι εχάθη
και μας έμειναν τα πάθη!

Φλόγα άγια θα ζητήσω...

Ύμνος της ομάδας του Καλού Σαμαρείτη

*Για κείνον θα τρέξει
πληγές να γιατρέψει
απ' την πνοή Του υπάρχει και αυτός, κι αναπνέει Αγάπη
χωρίς εξαιρέσεις.*

Κανείς δεν γυρνάει
μα ο πόνος του ταξιδευτή κοντά Του γίνεται αέρας
το λάδι βάλσαμο, το τραύμα περνάει...
Κοντά κι εσύ έλα!
Η αγάπη απ' την καρδιά σκορπάει - τη δική Του την «τρέλα»
προσπάθησε ... η ελπίδα έτσι ζει!

*Για σένα θα τρέξει
πληγές να γιατρέψει
απ' την πνοή Του υπάρχουν και εσύ, κι αναπνέεις Αγάπη
χωρίς εξαιρέσεις.*

Μη ψάχνεις στον χάρτη
όπου η Ζωή σε μια ματιά κι ένα χαμόγελο, εκεί κι η Αγάπη!
Κι αν το νομίζεις δύσκολο αυτό
η ελπίδα είναι εδώ!
Χτυπάει την πόρτα μια στιγμή ξανά, αρκεί να το νιώσεις
το Πανδοχείο είναι πάντα ο σκοπός της!

*Για μένα θα τρέξει
πληγές να γιατρέψει
απ' την πνοή Του υπάρχω κι εγώ, κι αναπνέω Αγάπη
χωρίς εξαιρέσεις.*

Όλα για μένα,
ο πόνος να γεννά χαρά, όπως η νύχτα τη μέρα
πώς να το κρύψω, πώς να τ' αρνηθώ;
Το ελπίζω κι εγώ
απ' τη Σαμάρεια να Τον βρω συνοδοιπόρο με μένα
κι αν θα πονάω, Αυτός θ' αγαπά!

Για μένα θα τρέξει...

Ύμνος της ομάδας του Σπλαχνικού Πατέρα

Σαν μικρό χελιδονάκι
που όλο φεύγω κάθε χρόνο,
το χειμώνα για άλλα πάω,
άνοιξη βρίσκω το δρόμο!
Μια ζωή να βάλω τάξη
προσπαθώ να ξεκινήσω
μα ο εαυτός που με παλεύει,
δεν μ' αφήνει να γυρίσω!

*Όσο κι αν έψαξα, μακριά Σου εγώ δεν μπόρεσα,
ξένα όσα έζησα, σαν ρούχα, απλά τα φόρεσα
βρήκα τη δύναμη και πια Σ' αντίκρισα
τίποτα δεν θέλω... φτάνει που γύρισα, γύρισα!
Πατέρα γύρισα!.. γύρισα, γύρισα!*

Τίποτε κι Εσύ δεν είπες,
δεν γυρνάς να δεις πιο πίσω
ό,τι πέρασε, με δάκρυα
σα σφουγγάρι θα το σβήσω!
Μα η χαρά Σου δεν μ' αφήνει
καν συγγνώμη να ζητήσω...
Μια αγκαλιά μου 'χεις δοσμένη
κι ένα χέρι να κρατήσω!

Όσο κι αν έψαξα, μακριά Σου εγώ μπόρεσα,

Ύμνος της Ομάδας του Καλού Γεωργού

Τη χαρά μην τη μαζεύεις.
Να τη σκορπάς όταν τη βρεις, να μη ζηλεύεις.
Ν' αγαπάς, να μη διστάζεις.
Όσα θέλεις, να τα δίνεις. Μη γκρινιάζεις!

*Τα Ευαγγέλια όλα ειν' αληθινά
του Θεού ο λόγος που μας κυβερνά.
Ιστορίες φαίνονται οι παραβολές απλές
να γνωρίσεις τ' ουρανού τις εντολές!*

Όσα θες θα τα κερδίσεις
σαν τον καλό το γεωργό αν τα δωρίσεις.
Τα πολλά μην τα γυρεύεις,
την ψυχή ποτέ σου δεν θα τη βολεύεις!

Τα Ευαγγέλια όλα ειν' αληθινά...

Ύμνος της ομάδας των Ταλάντων

Το τάλαντο που δόθηκε σε σένα
στο χώμα μη το θάψεις πονηρά
κοίταξε μ' αυτό να βοηθήσεις
αγάπη να προσφέρεις ταπεινά.

Ο άρρωστος που είναι στο κρεβάτι
γυρεύει τη δική σου συντροφιά
και δίπλα ο θλιμμένος αδερφός σου
ζητάει από σε παρηγοριά
και συλλογιέμαι...

*Γι' αυτό μη κάθεται νωθρός
στη ζωή που είναι μπρος
θα' ναι μέσα σου ο Χριστός βοηθός
Ξεκόλλα από τα φθαρτά
μη μαζεύεις τα λεφτά
για να λάμψει πάλι από ψηλά
το φως στην καρδιά! (2)*

Το τάλαντο που δόθηκε σε σένα
πολλαπλασίασέ το όσο μπορείς
κοίταξε μ' αυτό να βοηθήσεις
κατάκριτος μια μέρα μη βρεθείς.

*Βοήθησέ με Παναγιά
να γεμίσει η καρδιά
απ' αγάπης όλη πυρ τη φωτιά!
Να γίνει ολόκληρη η ζωή
μια θυσία σιωπηλή
για να λάμψει πάλι απ' την αρχή
το φως στην ψυχή! (2)*

Ύμνος της ομάδας της Πίστης

Σε ποιον να πιστέψω, ποια αλήθεια να βρω;
Με ποιον να μιλήσω χωρίς να απορώ
αν είναι στα αλήθεια αυτό που κοιτώ!

Μια εικόνα όσα βλέπω, σαν τζάμι λεπτό
σαν σπάσει, από πίσω αφήνει κενό
μια πέτρα γυρεύω το τζάμι αυτό να σπάσω!

Λίγη πίστη σαν την πέτρα
να μπορούσα να κρατώ
να πιστεύω όσα δεν βλέπω,
μα που ξέρω κι αγαπώ!
Να κοιτάζω λίγο απ' έξω
απ' το δικό μου εαυτό...

Σε πέτρα επάνω να μπορώ να πατώ
με στέρεη αγάπη να μπορώ να αγαπώ
στα μάτια τον άλλο να μπορώ να κοιτώ!

Ύμνος της ομάδας του Σπορέως

*Καν' την καρδιά σου ένα χωράφι
να πέσει ο σπόρος Του βαθιά
γόνιμη γη για να ανθήσει
καρπούς να φέρει και σοδειά.*

Βγήκε ο Σποριάς να σπείρει,
άγριος τόπος η καρδιά,
να βρεί ο λόγος Του το χώμα
να δώσει ρίζες και κλαδιά.

Μ' αγκάθια χώμα και τριβόλια
Πέτρες, βράχια ένα σωρό,
μα 'χουνε δύναμη τα λόγια
με σφραγίδα το Σταυρό.

Καν' την καρδιά σου ένα χωράφι...

Βγήκε ο Σποριάς να σπείρει,
Άγιος τόπος η καρδιά,
λίπασμα πόνοι και κόποι
οργωμένο με χαρά!

Να πιάσει μέσα μου Πατέρα
και να βλαστήσει αυτή η Χαρά!
Πίστη, ελπίδα και αγάπη
αυτή είναι τ' Ουρανού η σοδειά!

Καν' την καρδιά σου ένα χωράφι...

Ύμνος της ομάδας του Λύχνου

Λάμπει σαν δώρο φωτεινό κάθε αυγή
ο ήλιος που χάρισε ζωή να ανασταίνει!
Μοιάζουν τα αστέρια Του ασημένιο χαλί
τα βράδια την κούραση γλυκά να ζεσταίνει...

*Πώς να κρυφτεί το Φως στη γή
σαν τον Χριστό χαμογελά!
Λύχνος Ζωής, να προσπαθεί
σπίθα ν' ανάψει στην καρδιά που σβήνει!*

Όταν παράθυρο ανοίγεις στο Φως
του κόσμου η σκοτίδα στην άκρη θα μένει...
Μάθε επιτέλους πόσο χαίρεται αυτός
που κράτησε μέσα του τη φλόγα αναμμένη!

Πώς να κρυφτεί το Φως στη γή...

Ύμνος της ομάδας του Καλού Ποιμένα

Πώς, φεύγω μακριά απ' το Φώς,
γυρνάει σαν τυφλός
πάλι ο κακός εαυτός;

Μη, Θεέ μου, καμιά στιγμή,
να μη με χάσεις, μη!
Έλα για να με βρεις!

*Εγώ κι αν έφυγα, Εσύ με κράτησες
εγώ Σε ξέχασα, μα Εσύ μ' αγάπησες!
Κι αν απ' τους «φράκτες» Σου θα φεύγει η έννοια μου
να ΄σαι για πάντα Εσύ, Καλός Ποιμένας μου!*

Πως, έρχεσαι σαν Θεός
δίχως τριγύρω Φως
για να μη φοβηθώ!

Και, Ήλιε μου φωτεινέ,
Ποιμένα και Αμνέ!
θέλεις μόνο ένα «Ναι»!

Εγώ κι αν έφυγα, Εσύ με κράτησες

Ύμνος της ομάδας του Δίκαιου Βασιλιά

Της καρδιάς απόψε κάνε το ταμείο,
ό,τι σου οφείλουν κι ό,τι Του χρωστάς.
Χρεωμένος βγαίνεις μη ζητάς το δίκιο,
ευτυχώς δεν είναι «δίκαιος» βασιλιάς!

Τα 'χει λογαριάσει όλα με αγάπη
και γι αυτό στα χρέη βάζει μολυβιά.
Του Θεού εργαλείο είναι το σφουγγάρι
κι όχι το καντάρι, ούτε η ζυγαριά!

*Η αγάπη όλα τα σβήνει, όλα η αγάπη τα σβήνει
αυτή η συγγνώμη δε ξέρει να ζητά , μόνο δίνει.
Ωκεανός το έλεος του, σε κρατά και σε κλείνει
κι ούτε στάλα από δάκρυ να χαθεί δεν αφήνει.*

Σαν ανάξιος δούλος στοργικού αφέντη,
ό,τι μου χεις σβήσει απ' άλλους το απαιτώ.
Το «δίκιο» μου με πνίγει και με δυναστεύει
δείξε μου Χριστέ να φύγω απ το «εγώ».

Τα χεις λογαριάσει, Κύριε, με αγάπη
και γι αυτό στα χρέη βάζεις μολυβιά.
Και κρατάς, Πατέρα, πάντα το σφουγγάρι
δίκαια Σε λένε Δίκαιο Βασιλιά!

Η αγάπη όλα τα σβήνει, όλα η αγάπη τα σβήνει...

